

Knor

Nicu Hăloiu

Knor

...

Plecat de mult la vânătoare
Cu cavaleri și alai mare,
Cum n-avea mai nimic vânat,
Prințul fu cuprins de foame,
A mestecat el ceva poame,
Dar de poame i s-a luat!

Și cum mergea încet, agale,
Simți în nări un miros bun,
Un miros bun de sarmale
Și mămăligă la ceaun!

....

Chemă la el toți cavalerii
Și le spuse cu glas gros:
Ia cercetați cu scutierii,
De unde vine-acest miros?

...

Când cavalerii s-au întors,
I-au dat prințului răspuns:
Doi bătrânei gătesc mai jos,
Miroase de dai în plâns!

...

Când ne-am dus la cercetat,
Din deal de-aici și până-n vale
Miroase de te lasă lat
A mămăligă și sarmale!

....

Și plecă prințul de-a călare
Urmând mirosul de sarmale,
Până la cei doi bătrânei
Și se rugă frumos de ei:

...

Eu sunt prințul vostru bun,
Fără noroc la vânătoare,
Și vă cer niște mâncare,
Sarmale fierte la ceaun!

...

Prințe, nu-ți fie cu supărare,
Nimic noi n-avem în cuptor,
Iar în ceaun nu sunt sarmale,
Ci vreo două cuburi Knor!

...

Bă, voi sunteți chiar nebuni?
Nu prințe, suntem români,
Adică suntem cetățeni
Din ăștia noi, europeni!

...

Deși săraci, bolnavi, bătrâni,
Acum totu-i mai ușor,
Că sarmaua din străbuni,
O găsim în cubul Knor!

...

Și făcu prințul cale-ntoarsă:
Cavaleri, haideți acasă,
Că ăștia în ceaunul lor
N-au sarmale, ci cub Knor!

...

Hai să ne-ntoarcem la palat,
Chiar dacă n-avem vânat,
Și-acolo magazia-i plină
De Knor cu gust de slănină,

...

Poate găsim la o adică,
Și cuburi cu gust de țuică,
Sau d-alea cu gust de vin
Să ne veselim puțin!

...

Și ia vedeți, poate găsiți
Knor cu gust de biscuiți
Sau vreun cub cu gust incert
Să-l fierbem pentru desert!

...

Ăsta ne este viitorul
Cât suntem în Europa:
Ei cu vânatul, noi cu Knorul,
Ei cu dricul, noi cu popa!